

HITMÉLYITŐ, ERKÖLCSNEMESITŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők

A SZOROS KAPU

Ezenképen valaki közületek bucsut nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom.

Luk. 14, 33.

A szoros kapu, amelyet Jézus a hegyi beszédben említ a megtérés. Olyan ez, mint egy keskeny, szűk kapu, amelyen át kell mennie annak, aki az élet útjára akar lépni.

Mindenkinek keresztül kell menni e szoros kapun, aki üdvözülni akar. És mégis olyan sokan nem mennek át rajta. Miért nem? Mi tartja vissza az embereket e fontos lépéstől?

A világ gyermeke olyan sivárnak, olyan örömtelennek tartja a Krisztusban való életet. Hiszen akkor megszűnik minden szórakozás. Le kell mondani mindenről. Nem szabad ide, vagy oda menni, nem szabad ebben, vagy abban résztvenni. Örömtelen az élet. Lemondani a moziról, színházról, vendéglőről, kávéházról. Hiszen csak egyszer él az ember, szokták mondani.

hivom figyelmedet valamire. Ne hallgass arra, amit a világ mond, sem amit a te szivedben hallasz, ami téged visszatart. Figyeld meg a hívőket, hogy tényleg olyan boldogtalanok-e.

Kérdezd meg őket, hogy találts-e közöttük egyet is, aki azt mondaná, hogy megbánta a megtérésnek eme lépését. Mert ha az életük tényleg olyan tartalomnélküli, amilyennek a világ tartja, akkor így kell nekik nyilatkozni: „Bánom, hogy megtértem.“ Kedves olvasóm, ilyen hívőt nem fogsz találni. Nem fogja közülük egyik sem mondani, hogy élete örömtelenné vált, mert megtért. Mert minden egyes megtért lélek biztos tudatára jutott annak, hogy csak egy út van: a keskeny és egy kapu van: a szűk, ami az üdvösséghez vezet. Tévedés tehát, amit egyesek állítanak,

Kedves olvasóm, aki e sorokát olvasod és szivedben ilyen gondolatok támadtak fel, felhívom figyelmedet valamire. Ne hallgass arra, amit a világ mond, sem amit a te szivedben hallasz, ami téged visszatart. Figyeld meg a hívőket, hogy tényleg olyan boldogtalanok-e. Kérdezd meg őket, hogy találts-e közöttük egyet is, aki azt mondaná, hogy megbánta a megtérésnek eme lépését. Mert minden egyes megtért lélek biztos tudatára jutott annak, hogy csak egy út van: a keskeny és egy kapu van: a szűk, ami az üdvösséghez vezet. Tévedés tehát, amit egyesek állítanak, hogy az üdvösséghez különböző ut vezet. Nincs kettő, tíz, husz, vagy ezer ut, csak egy

mód van, ahogy üdvözülni lehet. Csak két út van minden ember előtt: a keskeny, a szoros kapuval, ami az üdvösségre vezet és egy széles, a tágas kapuval, ami a veszedelemre visz. Akik Isten parancsait megvetik, mind a széles úton vannak, a pokol felé. Mert amely országnak polgárai vagyunk, annak törvényei reánk nézve kötelezők. Aki pedig Isten országának törvényeit meg nem tartja, az Üdvözítőnek nem alattvalója, aki pedig neki nem engedelmeskedik, annak más ura van: a Sátán. A szolga pedig ott van, ahol az ő ura.

Kedves olvasóim mit tegyünk? Férfiak, nők, öregek, fiatalok, ti mind üdvözülni akartok. Üdvözülni akar a fukar, a parázna, a csaló, a házasságtörő, az erőszakos, a gögös, az anyagi ember. Ugye kedves olvasóm, mi mind üdvözülni akarunk. De amit az ige kíván, nagyon sok az, bucsút venni minden javaktól! Ez igazán szoros. A kapu tényleg szoros, de a világ gyermekei még sokkal szorosabbnak látják, mint aminő. Való az, hogy testies, bűnbánatot nélkülöző gögös szívvvel nem lehet keresztül jutni eme szoros kapun. Az élvágyó világias lelkület, parázna gondolatok, a Mammon szolgálata, képmutatás, öngazság, jó cselekedeteinkre való építés olyan csomagok, amelyek nem hagynak bennünket keresztül menni a szoros kapun. De tovább megyek, nem mehet be a szoros kapun a derék becsületes, vallásos, istenfélő ember sem. Az ugynevezett közbecsülésben állók. Ezeket saját érényeik nem engedik keresztül.

Vannak akiket az ész tart vissza, mert mindent a véges ésszel szeretnének megmagyarázni és a hitet a látástól teszik függővé azt mondván, akkor hiszek és csak azt hiszem, amit látok. Kedves olvasóm, ezt mind kárnak és sárnak kell tartanod. A legbecsületesebb ember is ugyanazon úton üdvözülhet, mint a lator. Sokan törekszenek éveken át bemenni a szoros kapun, de nem tudnak, mert nem hagyják maguknak ajándékozni a szegény bűnös lelkületét.

Másokat a tágas kapu, kényelmes volta miatt tart távol. Mily vonzó ereje van a világi társaságnak. Itt vannak a barátok, család, társadalmi kör és nagy elhatárolás kell hozzá, nem isteni erő, magát ezektől szabaddá tenni. A legnagyobb balgaság pedig, hogy sokan eme széles utat és tágas kaput az igazinak tartják, mert Istent egyoldaluan mint a kegyelmesítőt kintve lehetetlennek tartják és összeférhetetlennek Isten kegyelmes voltával, hogy oly sok ember elkárhozna.

Sokat a guny és a megvetéstől való félelem tart vissza, az emberektől való becsülést keresik és Krisztus megvetését viselni nem akarják. De mit mond az Ur: „Boldo-

gok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem. Örüljétek és örvendeztetek, mert a ti jutalmatok bőséges lesz a mennyekben, mert így háborgatták a prófétákat is, akik előttetek voltak.” (Máté 5. 11–12). Az Ur nem azért jött, hogy külső békességet hozzon, hanem belső lelki békét ad mindenkinek, akit többé a föld javai nem kötnek.

És most bátorkodom én, aki e szoros kapun átmentem, kérni téged, aki a szoros kapu előtt állsz, végy magadnak bátorságot e lépés megtételére, menj be a Jézushoz-térés szoros kapuján, végy bucsút minden javaidtól Jézusért, mert csak ez az út a boldogsághoz, az élethez és üdvösséghez itt e földön és az örökkévalóságban. A szoros kapu mögött vár reád szerencse, béke és örömdézés. Ez valóban igaz. Az Ur könyörüljön a te halhatatlan lelkeden, adván a megtérésnek lelkét.

Az eredményes élet.

Dr. Charles Trumbull-tól. *Ép 4. 12.*

Nem csak azt gondolom, hogy mindenki hasonlóvá lehet Jézushoz, valami sokkal nagyobbát gondolok. Arra se gondolok, hogy Jézusnál mindenki segítséget találhat, valami ennél drágább dologra gondolok. Nem is azt gondolom, hogy Jézustól mindenki erőt nyerhet, még az erőnél is jobb valamire gondolok; valamint arra se, hogy mindenki megszabadulhat bűneitől és tőlük ment is maradhat. Olyasvalamire gondolok, mi még e győzedelmes életnél is több és jobb.

Hogy megértessem magam, tulajdonképpen mire is gondolok, életem legutolsó szakaszából való személyes élményemre kell elbeszéljem. Beismerem sok hibát követtem el; többet, mint legtöbb Isten gyermeke általában elkövet; engedetlenségemmel sok szomorúságot okoztam jó Megváltómnak s így bizony sok keresztyén testvéremtől messze elmaradtam és sajnos nem éltem úgy, mint azt dicső Megváltóm tőlem méltán elvárhatta volna. Ezek után még kevés idővel ezelőtt, kénytelen lettem volna befejezni mondani-valómat, legfeljebb még hozzáfűzhettem volna azt, hogy remélem: nem lesz ez mindig így, lesz még jobban is.

Ha megkérdezted volna, hogy miáltal tartom ezt a jobbrafordulást elérhetőnek, nem tudtam volna megmondani, de hála legyen Istennek kibeszélhetetlen türelemért, végtelen szeretetért és irgalmáért nem kell itt töprengve megálnom, hanem az Ur dicsőségére elmondhatom, hogy Ő ebből a csalódásokkal, kudarcokkal teli életből kivezetett, meg-

Még mielőtt beszámolnék arról, hogy hogy is jutottam erre az új megtapasztalásra, hadd mondjam el, mint vált három dolog hiánya tudatossá előttem.

1. Benső életem, az Urral való tudatos közösségem nagy ingadozásoknak volt kitéve. Volt idő, midőn a lelki élet magaslatain járhattam, viszont jöttek idők, mikor a mélységben botorkáltam. Ha egy áldásos konferencián résztvettem, ha egy áldott lelkű testvér fejtegetéseinél megvizsgáltam bensőmet, ha egy Szentlélektől ihletett könyvet olvastam vagy ha az Urért valami nehéz munkát kellett végeznem s e végből sok időt töltöttem térdeimen kamrácskában, oh akkor fenn a magasban éreztem magam. Napsugaras hegyeken jártam, Isten egész közel lépett hozzám s mélyült benső életem. Sajnos ez azonban nem szokott sokáig tartani. Egyszer csak egész hirtelen jött egy kísértés, más alkalommal szinte észrevétlen, lassan csusztam lefelé; vége azonban mindegyiknek az volt, hogy legdicsőbb élményeim a múlt emlékeivé váltak és ismét a legalsó lépcsőn találtam magam, jöllehet az ilyen állapot, mint a tapasztalat erre minden alkalommal rámutatott, telve van a legnagyobb veszélyekkel minden Isten gyermeke számára.

És mégis úgy tűnt fel mintha azért volna számomra lehetőség a mindennapi élet forgatagában is az Istennel való benső közösség magaslatain maradni. Ismertem egyeseket, kikről tudtam, hogy e dicső előjog birtokában vannak, mit én nem élvezhettem.

Igaz szinte kivétel számba mentek, és ha ismerőseim között kisebbségben voltak is, szívem leghőbb óhajítása az volt, hogy én is e kisebbségi csoporthoz tartozzak. Miért ne tarthatnék én is e kisebbséghez — és ezáltal miért ne válhatna e kisebbség többséggé? — gondoltam.

2. Életem második tudatos hiányossága az volt, hogy egyes bűnök felett sehogysem tudtam győzelmet aratni. Bizonyos irányban minduntalan vereséget kellett elkönyvelnem. Ha Megváltóm nem tud győzelmet adni, mit ér az én hitem? Biztosan tudtam, hogy e földön nem leszek teljesen bűnnélkülivé, de azt is hittem, hogy az Ur nekem tud annyit adni, hogy bizonyos bűnök felett is tudjak naponta győzedelmeskedni, minden alkalommal nem pedig csak kivételképen, Isten tudja legjobban, milyen komolyan könyörögtem szabadulásomért és az óhajtott szabadulás nem következett be.

3. Benső életem harmadik tudatos hiánya abban állott, hiányzott belőle a benső lelkierő, miáltal mások életét úgy tudtam volna befolyásolni, hogy nyilvánvalóvá legyen az, hogy az Ő életükben is csoda történt. Sokat munkálkodtam Istenországában, már

mint gyermek kezdtem e tevékenykedésemet. Egyes lelkeken munkálkodtam, mi tudvalevőleg az Urért végzett munkák közt a legnehezebb. Mondtam az embereknek, hogy, adják át magukat az Urnak, de ennek csaknem semmi eredményét nem tapasztaltam. Csak nagy néha, szinte elvétve bukkantam egy kis eredményre. Nem vettem észre, hogy az emberek teljesen kiszolgáltatták volna magukat az Urnak, hogy forradalom állott volna be életükben, hogy Jézus iránti szellemükben emésztő tüzes lángokká váltak volna munkám következtében és mégis úgy tűnt fel előttem, mintha ezt elvárhattam volna. Ha Isten felhasználna másokat, miért ne használna fel engemet is? Azzal a gondolattal vigasztalgtam magamat, mit az ördög olyan szívesen bebeszél, hogy ne nézzünk az eredményre, csak tegyük meg a kötelességünket, az eredményt pedig hagyjuk az Urnak. Ez a gondolat azonban sehogyse tudott kielégíteni s már-már teljesen összeroppantam ama gondolat sulya alatt, hogy milyen kevés gyümölcsöt is hozott az én Urért végzett munkálkodásom.

Egy egész álló esztendőn át minduntalan az volt benyomásom, hogy vannak Istennek olyan gyermekei, kik a Megváltó mélyebb megtapasztalására jutottak, mint én; kik bensőségesebb viszonyban élnek vele, mint miről nekem tudomásom van. Ez a gondolat először rendkívül ellenszenves volt számomra, fájdalmat okozott és — szinte szégyenlem bevallani, de egészen őszinte akarok lenni — már az a lehetőség is, hogy mások keresztén életükben, benső élményeikben nálam továbbra jutottak, gögös szívemnek rosszul esett. Hát nem hittem én is Megváltómban, mint Isten egyszülött Fiában; nem fogadtam el Őt személyes Megváltómul 20 évvel ezelőtt? Hát nem az e teljes meggyőződése, hogy csak Benne van örök élet és nem az volt-e minden törekvésem, hogy csak neki szőljak és egész életem csak Neki szenteljem? Nem imádkoztam-e mindig segédleméért és vezetéséért és minden reménységem nem egyedül csak Ő volt-e? Hát nem küzdöttem, nem harcoltam Megváltóm ügyéért folyóiratunkban? Hát nem az első sorban állottam mindig, hol a Biblia igazságainak megvédéséről volt szó? Hát lehetséges lenne, hogy mások a Megváltót jobban ismernék mint jó magam? Pedig tudtam, hogy Neki még sokkal jobban tudnék szolgálni, de abba, hogy Őt ismét át kellene élnem, sehogysem tudtam belenyugodni.

És mégse hagyott nyugton ez a gondolat. Hallottam egy testvértől, ki a Szentlélek teljes erejével beszélt egy prédikációt Efézus 4, 12 és 13 alapján „hogy tökéletesítse a szenteket a szolgálat munkájára Krisztus testének kiépítése végett, mignem mind

nyáján eljutunk a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a férfiúi tökéletességre, olyan életkorra, melynek mértéke Krisztus teljessége." Midőn ezeket az igéket hallottam, elcsodálkoztam; nem tudtam mitévő legyek vele. Nem tudtam a beszédet követni. A Megváltót olyan módon hirdette, mely számomra teljesen idegen volt. Hogy igaza volt-e vagy sem azon az estén nem tudtam eldönteni, de azzal tisztába jöttem, ha neki igaza van, akkor nekem nincs.

Valamivel később olvastam egy másik prédikációt ugyanettől az igehirdetőtől „Pál apostol fogalma Krisztusról” címen. Mint ezt a prédikációt olvastam, ismét az a kényelmetlen érzés vett rajtam erőt, hogy ez az igazi igehirdető és Pál apostol egy olyan Megváltóról beszél, kit én eddig még nem ismertem. Lehetséges volna, hogy igazuk van? És ha igazuk van, hogy juthatnék én is az Ur eme megismerésére?

Majd egy igehirdetővel ismerkedtem meg, kinek munkáját az Ur különös módon megáldotta. Tőle tanultam meg, hogy Ő élete legnagyobb előjogának azt tekinti, hogy szüntelen Jézus jelenlétében lehet. Azt mondotta, nincs semmi más olyan erő, mint az a tudat, hogy Jézus valóban mindig vele van; teljesen eltekintve attól, hogy mit érez és mit gondol; igen, sőt azt mondotta, hogy Jézus az ő gondolatainak tartózkodási helye. Ha gondolatai minden más dologtól megszabadulnának egész öszlonszerűleg Jézusra terelődneek. Azt is megszokta, hogy Jézussal hangosan társalogjon, ha egyedül volt otthon, az utcán és mindenütt, épen olyan könnyedén és természetesen, mintha bármelyik barátjával beszélgetne. Jézus tényleges jelenléte tudatos jelenlétté vált nála.

Egy hónappal később Edinburghban voltam a világkonferencián és meg ismerkedtem ott egy testvérrel, kinek könyvei nagy áldásomra szolgáltak és kinek egyik vasárnap délután „A keresztyén élet lehetőségei” címen kellett beszélnie. Már alig győztem várni, hogy hallhasam. egy csomó gyakorlati tanácsot vártam tőle, hogy mint erősödhetünk benső életünkben, jól tudtam, mily szükségem van erre, azonban már első szavai megmutatták, hogy tévedtem, Mégis nagy öröm töltötte meg egyszerre szívemet; amit mondott körülbelül ez volt: „A keresztyén élet lehetőségei, kedves barátaim, e két szóba foglalhatók össze: Jézus Krisztus.” Csak ennyi volt az egész, de ez elég volt nekem. Eddig nem tudtam ezt így felfogni. Éppen ez volt az, mit három ember is próbált megmagyarázni. Később midőn vele személyes szükségleteimről, nehézségeimről beszélgettem, egész egyszerűen és komolyan mondotta: „Ha megtennők a hit lépéseket, és teljesen

Jézusra biznók magunkat, sokkal többet tudna értünk tenni!”

Még mielőtt elhagytam volna Angliát, még egyszer kellett e gondolattal foglalkoznom, hogy a Megváltót még nem ismertem meg teljesen. Egyik vasárnap egyik barátom prédikált Fil. 1, 21. alapján: „Krisztus az én életem.” Ugyanaz a gondolat volt, mely még mindig foglalkoztatott. Az élet Krisztus, Krisztus az én egész életem; a középpont, mely körül fordul meg nálam minden. Ezt a beszédet sem tudtam egészen követni, de azért olyan bizonytalanul éreztem, hogy olyasvalamiről beszél, mit én még nem tapasztaltam meg.

Még ez év augusztusának közepén eljutottam életem fordulópontjához. Egy nagyobb missziókonferencián fiatalembereknek kellett szolgálnom, Egy hétre szóló munka volt előttem és az a tudat, hogy nem vagyok erre a munkára megfelelő személyiség, mélyen lesújtott, ugyanis a megelőző hetekben győzelem helyett leverettetést kellett feljegyznem. Erőtlennek éreztem magam és teljesen elégedetlen voltam önmagammal.

Folyt. köv.

Békesség Istennel.

Megigazulván azért hit által békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.
Róm: 5, 1.

Lapunknak talán már nem egy olvasója gondolta magában: „Az igazságok amiket e lapban találok dicső és szép dolgok, de nem nekem valók. Egyes cikkek szólnak a bűnbocsánatról és, hogy Isten elfogadja a bűnsöket. Mások szólnak egy további lépésről Jézus Krisztusnak szentségünkül való elfogadásáról, a bűn győzelméről és Jézusban való maradásról. De én — alig merem kimondani — még azt sem tudom, hogy bűneim meg vannak-e bocsátva, hogy Isten gyermeke vagyok e: és a halál gondolata titkos félelemmel tölti el szívemet, mert nem tudom, hogy az számomra az üdvösségre való bemenetel lesz-e? Oh bár békességem lenne Istennel; csak lenne bizonyosság, hogy bűneim megbocsátattak mily hálás volnék érte!”

Kedves lélek igazad van, nem növekedhetsz mindaddig, amíg az ujjászületés által Isten gyermekévé nem lettél. Mielőtt Egyiptomot elhagynád szükséges, hogy a husvéti Bárány vérével meghintettél légyen. De el kell hagynod Egyiptomot és át kell, hogy menj a veres tengeren.

Nem azokhoz fordulok most akik a bűn szolgátságában **akarnak** maradni, akik a vi-

lág gyönyöreit többre becsülik mint Isten gyermekeinek dicső szabadságát. Ezek számára csak azt kívánom megjegyezni, hogy gondolják meg mi adhat szívüknek békeséget és jöjjetek ahhoz aki teljes üdvöt ad.

Veled akarok beszélni kedves olvasóm, aki már rég nem vársz semmit a világtól aki vágyol az üdvösségre; aki azt mondod szeretnél hinni de nem tudsz. Vágyol Isten gyermekévé lenni, de nem mered mondani, hogy nem vagy az; de ép oly kevéssé, hogy az vagy. Aki állandóan ingadozó élet és halál közt és aki csüggedéssel és hitetlenséggel az Urat szomorítod. Szívem veletek szenved és eme sorokat buzgó ima kíséretében írom, hogy sok ingadó, remegő és hitetlen szív e sorok olvasása alatt a hit útjának csodálatos egyszerűségét megismerné, mind két kezével megragadná és még ma Istennek boldog gyermekévé lenne.

Békesség Istennel! A megváltás bizonyossággal Bűnbocsánat! — ezek ama javak ami után sóvárogsz. Halld kedves lélek, eme javak a tiéid, hogyha elfogadod. Ne magadra tekints, hanem a Golgothára ahol Jézus haladokolva így kiált: „Bevégeztetett.” El van végezve készen van számodra! — Semmi más dolgod nincs mint ezt a bevégzett üdvöt elfogadni.

Az igaz, hogy rettenetes büntömeget halmoztál fel. Bűnt bűnre, hűtlenséget hűtlenségre nagy és komor számla áll lelki szemeid előtt. De lásd e számla ki van fizetve, Isten Fia fizette ki.

Nem igazságtalanság volna e Isten részéről, ha a tartozást amit a kezes ki fizetett még egyszer követelné tőled? Soha nem teheti ezt. Szabad vagy. A csodálatos megváltás által, melyet Isten szeretete kitalált lehetségessé vált, hogy Isten igazságos és mégis megigazítja azt akinek Jézusban hite van. (Róm. 3, 26.) Ha megvalljuk a bűneinket, hűséges Ő és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztít minket minden gonosztól. (1. Ján. 1, 9.) Menj ismerd be az Urnak a te bűneidet és ha indítást érzel ismerd be egynek az Ő gyermekei közül és akkor hidd el mert Ő mondja, hogy meg vannak bocsátva. Mindég szomorúságot okoz nekem, ha valaki azt állítja, hogy már rég keres bűnbocsánatot, de nem tudja elnyerni. Oh ne mondd ezt Jézusomról. Vádold meg a te kemény és hitetlen szívedet, ha akard, de ne Őt, a kegyelmes, hűséges részvételtjes Üdvözítőt. Kedves lélek Jézus megváltott téged, higgy és imádd Őt.

Azt mondod: Nem tudom hinni, hogy ez reám is vonatkozik! Az írás azt mondja: „Krisztus meghalt a gonoszokért (Róm, 5, 6.) Nem vagy e te gonosz? Jézus azt mondja” „Ugy szerette Isten e világot, hogy az Ő egy-szülött Fiát adte, hogy valaki benne hiszen

el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Ján. 3. 16.) Hogyan, te nem tartozol e világhoz amit Ő szeretett, mindazokhoz akiknek üdvösség kell? Jézus így szól: „Az ember Fia üdvözíteni jött azt ami elveszett vala.” (Mát. 18, 11.) Kedves lélek nem vagy e te elveszevei? De igen te magad nagyon jól tudod, hogy el vagy. Jőjj tehát és ragadd meg Őt. Hidd el, hogy Jézus épen a te számodra van itt.

De azt gondold, ha valóban kegyelmet nyertél volna azt érezned kellene. Bizonyára érezni fogod, de csak akkor, ha gyermekies lelkülettel hiszed, hogy kegyelmet nyertél. Izrael fiainak először pusztá hitbeli engedelmességből a vért az ajtófára kellett kenni: — csak reggel mikor az öldöklő angyal munkáját már elvégezte és az ő gunyhóik megóvattak, — akkor láthatták meg saját szemeikkel mily dicső oltalomban részesültek.

Egy alkalommal egy hajadonnal beszéltem, aki már rég kutatott, de nem tudott békét találni. Miként te kedves olvasóm Ő is különösebb isteni kinyilatkoztatásra várt, a békesség s nyugalom érzésére. Egyik estén nyomorúsága tetőpontját érte el és nem látott kivezető utat. Ekkor megkértem őt, hogy olvassa el nekem mi vagyon itt megírva Ján. 3, 36. versében. Ő olvasni kezdte: „Aki hisz a Fiuban örök élete van annak.”

„Mije van annak aki a Fiuban hisz? kérdeztem.”

- Örök élete.
- Hisz a Fiuban?
- Igen.
- Van e Önnek örök élete?

Bensejében nagy küzdelem ment végbe, de tisztán és megfontoltan kiáltott végül: — „Igen különben Isten hazug lenne.”

És ennél maradt. Köszönetet mondtunk az Urnak az örök élet kimondhatatlan adományáért; hitben mondtunk köszönetet. Jó néhány nap mult el még azután anélkül, hogy érzéseiben valami változás lett volna; de mégis hitt, hitt mert meg vagyon írva. Ime sziklán áll az aki Istennek csálhatatlan beszédére támaszkodik. Igy nem lehet meg-szegyenülni. Ha az ige alapján tudom, hogy meg vagyok váltva nem szükséges azt érez-nem. Ha 1000 pengőm van a takarékbán annak tudatában vagyok de nem érzem!

Ha valaki részemre egy szép birtokot hagyományozott volna és én a hirt veled közölném, méltán kérdezhethéd tőlem, hogy teljesen bizonyos vagyok e abban. Igen „felelném én” már a rá gondolásnál is olyan jóleső érzés vesz rajtam erőt, hogy nem szükséges kétkednem. Vajjon nem volna e ez bizonytalan talaj és nem kellene e félned, hogy reményeim engem meg fognak csalni? De ha a bíróság által kiadott hagyá-

tékátadó végzést mutatnám amelyben e birtok részemre át van adva minden kétkedésnek vége szakadna.

Nem kevésbé megbízhatók Istennek igéi. Mert a szent Bibliában van az Engesztelőnek csodálatos testamentuma: „**Békességet** hagyok néktek, az én békémet hagyom néktek.” Kedves lélek ez a te örökségi jogod. Fogadd el és támaszkodj Isten szavára. Ime világosan áll előtted: „Aki hisz a Fiuban örök élete van.” Tedd reá ujjadat. Mutasd meg az ellenségnek amikor le akarja tagadni örökségedet. Mutasd meg saját szívednek, ha a gonosz hitetlenség újból jönni akar Ismételd: „Aki hisz a Fiuban örök élete van annak;” **annak van, nekem van örök életem.**

De te ezt fogod kérdezni, nem kell e bűnbánatot tartanom? Igen; de mi a bűnbánat? Nem a bűnismeretnek bizonyos mértéke, a könnyek, a sajnálat nem ezekből állt a bűnbánat, bár ezek többnyire kísérői annak. A bűnbánat megfordulás. Ne akarja senki a bűnbánatot elválasztani a hittől, szorosán összetartoznak ezek. Bűnbánat hit nélkül kétségbeesés; hit bűnbánat nélkül pedig lehetetlen, ezt csak hitnek tartják de nem az. Itt kedves lélek a te szobácskádban csendben ahol e sorokat olvasod, ma, minden időben és minden helyen nyitva van számodra az atyai ház ajtaja. Az ajtó felett a felírás: „Aki **akar** jöjjön” és „Aki jön semmi képen ki nem vetem.”

Elveszett gyermek tedd meg a hitbéli lépést és bent vagy. Ne várj kívül a hidegben míg belül az atyai szeretet melege tölti be a házat. Ne várokozz míg elég meleg vagy, hogy bemenj, különben örökké várhatsz. Ne várj még rongyaid megtisztulásnak, különben sohase juthatsz be. Oh ne habozz. Bent az atyai házban vár reád melegség, felüdülés és tiszta ruha. Nemcsak bűnbocsánat jut néked osztályrészül, hanem Üdvözítőd csókja.

Természetes azonban, hogy amint beléptél az atyai házba el kell hagynod a világ lármás útját, az utat kérkedésével és hiúságával; a sivár szomorú utat, amelyen sohasem találtál békét. Nem lehetsz egy időben az uton és az atyai házban, nem lehetsz ugyanazon időben a világban és Jézus országában. Ime kedves lélek ez a bűnbánat és hit. **Egyetlen** hitbéli lépés és átmenetel a halálból az életre. „A halálból” — ez: bűnbánat; „Az életre” — ez a hit.

„Jöjj hát ítélkezzünk így szól az Ur. Ha büneitek vérpirosak is hófehérré legyenek és ha skarlatpirosak fehér legyen mint a gyapju. (Ezs. 1, 18) Bűnöd el van törölve, mintha nevedet felírod palavesszővel a palatáblára és nedves szivaccsal letörölnöd. Jézus vitte fel az átok fájára és magával vitte

a sirba; nem emlékezik meg többé róla. Attól a pillanattól amikor Jézust megragadod Isten nem téged tekint többé hanem Őt és te kellemessé tétetted a szerelmesben.

Borulj térdre **most** és fogadd el Isten kegyelmi ajándékát. Mondd „Jézus, mint nyomorult bűnös jövök hozzád. Ahhoz a világhoz tartozom, akit szerettél, a bűnösök-höz akiket megváltottál. Uram én elfogadom bevezített munkádat és szívem mélyéből köszönöm néked, hogy engem igen engem megszabadítottál. Semmit nem érzek, de hiszek. Hiszek mert Te mondtad. Bocsáss meg, hogy hitetlenségemmel annyit megszorítottalak. És most hiszem, hogy örök életem van és mindig hinni akarom. Tiéd vagyok Uram Jézus, mert Te vásároltál meg a Te drága véred árán. Benned akarok elmerülni, jöjj lakozzál Te is bennem, hogy többé ne én éljek, hanem Te élj bennem.”

Az angyalok a mennyben örvendeznek, ha te gyermeki egyszerűségben e, vagy ehhez hasonló szavakat megmondod Jézusnak. Adj halát neki szüntelenül és ha kételkedés akar erőt venni rajtad gyorsan tekints az igébe és adj halát újra. Tégy bizonyosságot a tiédnek, hogy átadtad magadat az Üdvözítőnek, hogy hiszel a Fiuban és életed van benne. Bizd reá magadat első naptól fogva Isten ígéreteire és járj határozott engedelmisségben, akkor biztos és boldog utad lesz. És ha szomorúság, aggály, veszélyek, kísértés és nyomorúság vesznek körül, szíved ne legyen sivár. „E világban nyomorúságtok van” mondja Jézus, „de ne féljetelek. Én legyőztem a világot” Engedd eme győzött szívedben lakozni, akkor te is győzni fogsz. Járj a hitben és nem látásban és ne engedd elrabolni örökségedet sem halál sem élet sem Sátán sem a világ által, azt az örökséget minek neve: **Isten békéje.**

Kérjetelek és megadatik.

Jakoby L. S. „Geschichte des Methodismus” című munkájában találunk egy jelenetet leírva, amely a methodizmus legelső idejében történt és élénken emlékeztet az első tanítványok **Szentlélek keresztségére**, ami által az apostolok az evangéliumi munkára elő lettek készítve, nyervén az erőt felülről. Sajnos, hogy az újabb művekben nem található.

1879. január 1-én Wesley János, testvére Károly, Whitefield, Hall, Kinchim és Ingham és még körülbelül 60 testvér egy szeretetvendégségen voltak együtt Fetter Lane-ban. Reggel 3 óra tájban amikor még mindig kitarítottak a buzzgó imában Istennek ereje oly hatalmasan áradt le rájuk, hogy szabadított.

sokan a tuláradó örömtől hangosan ujjongtak, mások a földre estek. Azonban alig, hogy kissé felocsudtak a megdöbbenés és féltékenységéből — melyet az isteni felség jelenléte idézett elő — mint egy szájból kiáltottak fel: „Magasztalunk Téged oh Isten, elismerünk Téged mint a mi Urunkat!” Whitefield így kiáltott fel: „Ez valódi pünkösdi idő volt.” A könyv még hozzáteszi, hogy néha egész éjszakákat töltöttek el imában. Whitefield még megjegyzi: „Gyakran úgy látszott mintha édes bortól részegedtünk volna meg és sokszor láttam egyéneket akiket Isten jelenléte úgy meghatott, hogy felkiáltottak: Isten valóban hajlékot akar venni az embereknél? Mily szent e hely! Nem egyéb ez mint Istennek háza és itt van a menny kapuja!” Így kezdte meg a három evangélista a nevezetes évet, melyet a methodizmus megalapítási évének tekinthetünk.

HIREK.

Dahn Károly a budapesti német gyülekezet lelkésze Németországba lett áthelyezve, helyébe Hecker Ádám györkönyi m. lelkész kerül.

Baumann Emil rheinecki (Schweiz) methodista lelkész mult hó vége felé hazánkban időzött és meglátogatta a györkönyi gyülekezetet is, melynek egykor lelkésze volt. Mi örülünk, hogy mindezideig nem felelt meg rólunk, köszönjük a szeretetet mellyel missiónk ügyét szíven hordozta és kérjük e szeretetet továbbra is. Az Ur áldja meg továbbra is munkáját.

Puskás György rendőrfőtanácsos, aki nem régen kormányzói kintünetésben részesült augusztus 18 án reggel elköltözött, hogy Urától akinek szolgált átvegye a kintünetést ami maradandó. Az Ur Jézus iránti szeretettől indítva, megszervezte a rendőrség valláserkölcsei oktatását. Őszinte testvéri szeretet kapcsolta mindazokhoz akikben felismerte az ujjászületet keresztyént. A református egyház egyik világító tagját, az államrendőrség egyik fáradhatatlan munkását veszítette el benne, aki még sulyos szívbjával is dolgozott, mert nem embernek hanem Istennek munkálkodott. Az Ur elhívta őt mert szüksége volt rá odafenn. Mi fájlaljuk elvesztését és csak arra kérjük az Urat Uram ha elvetted adj helyette másikat, aki ily hűséges munkát végez.

Kedvezményes áru cukrot engedélyezett a pénzügyminiszter 85 fillér kilónkénti árban a méhcsaládok táplálására. A cukrot az Országos Méhészeti Egyesület fogja ki-

osztani. Ha tudnák a méhek milyen olcsó cukrot ehetnek bizonyára kettőzöit örömmel fogyasztanák.

Merénylet egy methodista templom ellen. Macedoniában Monospitovo községben f. év április 19-én megkísérelték a methodista templomot a levegőbe röpíteni. Egyes tagok meghallották a robbanást és oda sietve sikerült megakadályozni a dinamit patronok további rombolását, a keletkezett tüzet pedig ugyancsak sikerült eloltani, úgy hogy nagyobb kár nem történt.

Első buddhista kongresszus Amerikában. Julius végén San-Franciskóban Masuyama püspök elnöklése alatt ielt megtartva. A püspök méltósága jeléül egy pompásan himzet „Kesâ“-t (gallérhoz hasonló) viselt. Ez volt az első Buddhista kongresszus amit Amerikában tartottak. Összesen 400 delegátus jelent meg Hawaii-ból, Kanadából és az Egyesült Államokból. A vallási szertartásokat a Gwongjo templomban tartották.

A munkanélküliség megszüntetése. Párizs kardinális érseke elhatározta, hogy a világ városban és annak közelében 40 új templomot építtet. E célból 20 millió frank kölcsönre jegyzést bocsájtott ki, ami a következő napon már tul volt jegyezve.

Csehország. Jelenleg a büntetőtörvénykönyv megreformálásán dolgoznak. A szociáldemokrata igazságügyiminiszter dr. Meiszner a 144. §. (a gyermekelhajtásra vonatkozó) módosítását indítványozza és pedig oly módon, hogy a büntelhetőséget nemcsak bizonyos esetben zárja ki, hanem már az attól való félelem hogy gyermekét nem fogja tudni eltartani kizárja e büntelhetőséget. Ime a következője a mindég jobban felülkerekedő kulturbolsevizmusnak.

Az angorai török nemzetgyűlés egy törvényjavaslatot fogadott el, mely szerint az ország területén idegen semmiféle állást nem vállalhat illetve foglalkozást nem űzhet. Hat hónapon belül minden bevándorolt idegennek mostani foglalkozását fell kell adni. Sulyosan érinti e törvény a missiót és annak intézményeit.

Olaszországban. A legutolsó népszámlálás szerint 82500 protestáns lélek van. A legtöbb közülük a valdensiekhez tartozik. Képvisele vannak még: a Methodisták, Baptisták, Üdvhadsereg és Adventisták. A Római Egyház 41060963 tagot számlál. A zsidók száma 47493. Felekezett nélkülinek 17493 vallotta magát.

Az állam mindenhatósága. Nem csak a kommunizmus hanem Itália diktátora Mussolini is ezt a nézetet vallja. Egy alkalommal kijelentette, hogy a gyermek a tankötelettség idejétől kezdve az államé, megosztás nem lehetséges. A keresztyénség ezt a nézetet el nem fogadhatja.

A Belső Kinai Missió az imában igényelt 200 újabb munkást az 1931. év végéig tényleg megkapta és kiküldte, dacára a Kínában napirenden levő zavargásoknak és a gazdasági krízisnek. Egyidejűleg jelenti a „Chinas Millionen” lap, hogy az 1931. év végéig Kínában 1100 kereszttel több volt mint az előző évben. Az imádkozás lelke pedig növekedőben van a keresztyéneknél. Hát mi, hogy állunk az ima tekintetében?

Prédikátorok hitmélyítő konferenciája
Dombóváron.

MEGHIVÓ

az 1932. év szeptember 20—22-ig
Dombóváron tartandó prédikátorok

konferenciájára.

Tárgy: A prédikátor és az idők jelei. I.
Tim. 3, és 4. alapján.

Szept. 21. kedd Este 8 órakor Üdvözlő est.
" 22. Szerda. D. e. 9 órakor Urvacsora:
Jacob J. Superintendens.
" " " D. e. 10—11 előadás
" " " D. u. 3—4
" 23. Csütört. D. e. 9—11
" " " D. u. 3—4

Minden este evangélistai és bizonyágtevő-óra. E konferenciára szeretettel meghívunk minden prédikátort és minden testvért. Lehetőleg vasuti kedvezményes jegyet is szerzünk mindazoknak, kik e hó 15-ig igényüket bejelentik Jacob J. Superintendens testvérnél, Bpest, Felsőerdősor 5. III. A konferencia résztvevőit a dombóvári gyülekezet látja vendégül, de kérünk szives értesítést, hogy hányan jönnek férfiak vagy nők. Imádkozva jöjjetek és nagy vágyakozással. Az Ur Jézus sokat akar adni. Zsid. 13. 8.

A budapesti német ifjúsági egyesület táborszása. A budapesti német gyülekezet ifjúsági egyesületének legkimagaslóbb eseménye minden évben a táborzás. Az idén július 2-án vonult ki a mindkét nembeli fiatal-ság Budakeszire, hogy tíz napra felcserélje a nagyváros aszfaltját füves mezőkkel, a magas bérházakat az erdő fáival, a villamoscsengetést a madarak dölölésével. A „Tábor” üdülőtelep vezetősége oly szeretettel gondoskodott az ifjúság elhelyezéséről, valamint ellátásáról, hogy az a résztvevőkből el nem muló hálát váltott ki. A táborzás „parancsnoka” Dahn Károly német lelkész, nagy hozzáértéssel és odaadással irányította a tervbevett napirendet, melynek összeállítása és változatossága magas nivóra emelte a táborozást. Minden reggel áhítat volt, amely egész napra megadta a léleknek szükséges megnyugvást. A naponta elhangzó különféle

témájú előadásokat, ismeretterjesztő és érdekes tartalmuknál fogva, mindig élénk vita követte. Természetesen maradt bőven idő pihenésre. Játékra is, különösen az esti séták voltak kedveltek, amelyeken énektől és vidám nevetéstől viszhangzott az erdő. — Sajnos, hamar teltek ezek a napsütéses vidám napok és egyszer csak meg kellett állapítani, hogy — vége. Belsőleges ünnep volt a befejező istentisztelet, amelyen a résztvevők térdreereszkedve mondtak köszönetet az Urnak az átélt szép napokért. Az együttlét főeredményeként megállapítható, hogy az ifjúság hitben megerősödve, Istent jobban megismerve tért vissza a hétköznapi életbe. Hisszük, hogy az Ur éldását fogja adni ahhoz, hogy az ottani benyomások elmoshatatlanul vésődjenek a résztvevők szívébe.

Schiff Endre.

Szerkesztői üzenet:

Józannak. Igért cikkedet várva várom.

Régi
és
mégis
új!

Most jelent meg
magyar nyelven:

TANÁCSADÓ
megtértek számára

IRTA: VIEBAHN TÁBORNOK

Már régen szükségét éreztük egy ilyen könyvecskének. Most végre sikerült a már régen kifogyott Viebahn-féle füzetek megszerezni és lefordítani. Viebahn tábornok dolgai nemcsak Németországban, de hazánkban is közkedvelt olvasmányokká váltak. Jelen műve nagyon szükséges, különösen evangélisták alkalmával. Ezért reméljük, hogy e művecske magyar fordításával szolgálatot tettünk a hazai hívő gyülekezeteknek, valamint mindazoknak, kik a keskeny uton járnak.

A szép, izléses könyvecskének bolti ára csak 10 fillér.

Viszonteladónak
árendmény!

Megrendelhető:
Ker. Könyvesház Budapest, Felsőerdősor 5.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.